

1. Sní za bdění, to se dá, to není věc bájí,
a když hráz povolí, obsadí do rolí i nás,
pláč poprosí, ať i on je, kdo sílu dá jí,
a pak snáz nebulí před každou cedulí: Pozor sráz!

2. Hrát neumí - proto hrám rozumí, a číhá,
na boží znamení, bohové znavení už spí,
líně kráčí a i s tím co vláčí stíhá žít,
a brát zavile z toho balábile to svý.

Ref.: Královna snílků zpívá, mívá z Říše lidí strach,
málo zbývá - a na armádu z plyše sedá prach
a víla odchází, do Říše nesnází.

3. Ví, kam se dát, když je důvod se bát, že hřímá,
neběží za vizí - promoklým nabízí svůj plášť,
ví, že zlo pevně svý žezlo netřímá,
proto dál s pokorou oplácí oporou i zášť.

Ref.: Je výš je i dál, už skrývá, že mívá z říše lidí strach,
tak to bývá, na armádu z plyše sedne prach
a víla odchází.

4. Sním za bdění, to se dá, to není věc bájí,
a když hráz povolí, obsadím do rolí i Vás,
pláč poprosím, ať i on je kdo sílu dá,
a pak snáz nebulím před každou cedulí: Pozor sráz!